

Bogár László: Kett?ezertizenkett?

2012 január 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az el?ttünk álló év a háború utáni korszak legnehezebb éveinek egyike lesz. Amikor azonban ezt leszögezzük, mindjárt arra is figyelmeztetni kell magunkat, hogy az önbeteljesít? jóslatoknak is minden eddiginél nagyobb jelent?ségük lesz.

Így aztán, ha a tisztánlátás érdekében szembesülnünk is kell a fenyeget? valósággal, közben mozgósítanunk kell azokat a lelki, erkölcsi, szellemi energiáinkat is, amelyek majd a kivezet? utat is megmutathatják számunkra. Kiindulásul, részben megnyugtatásul, rögzítsük el?ször is azt, hogy nincs semmi újdonság abban, ami most történik velünk. Valójában csupán az az évszázadok óta fennálló történelmi csapdahelyzet „élesedik ki” újra, amely az elmúlt félezer év során mindig is kísér?nk volt. Ennek lényegét a legpontosabban a magyar urak kórusa fejezi ki az István, a király cím? rockoperában, miszerint „minden kornak rendszere van, rendszere van…”

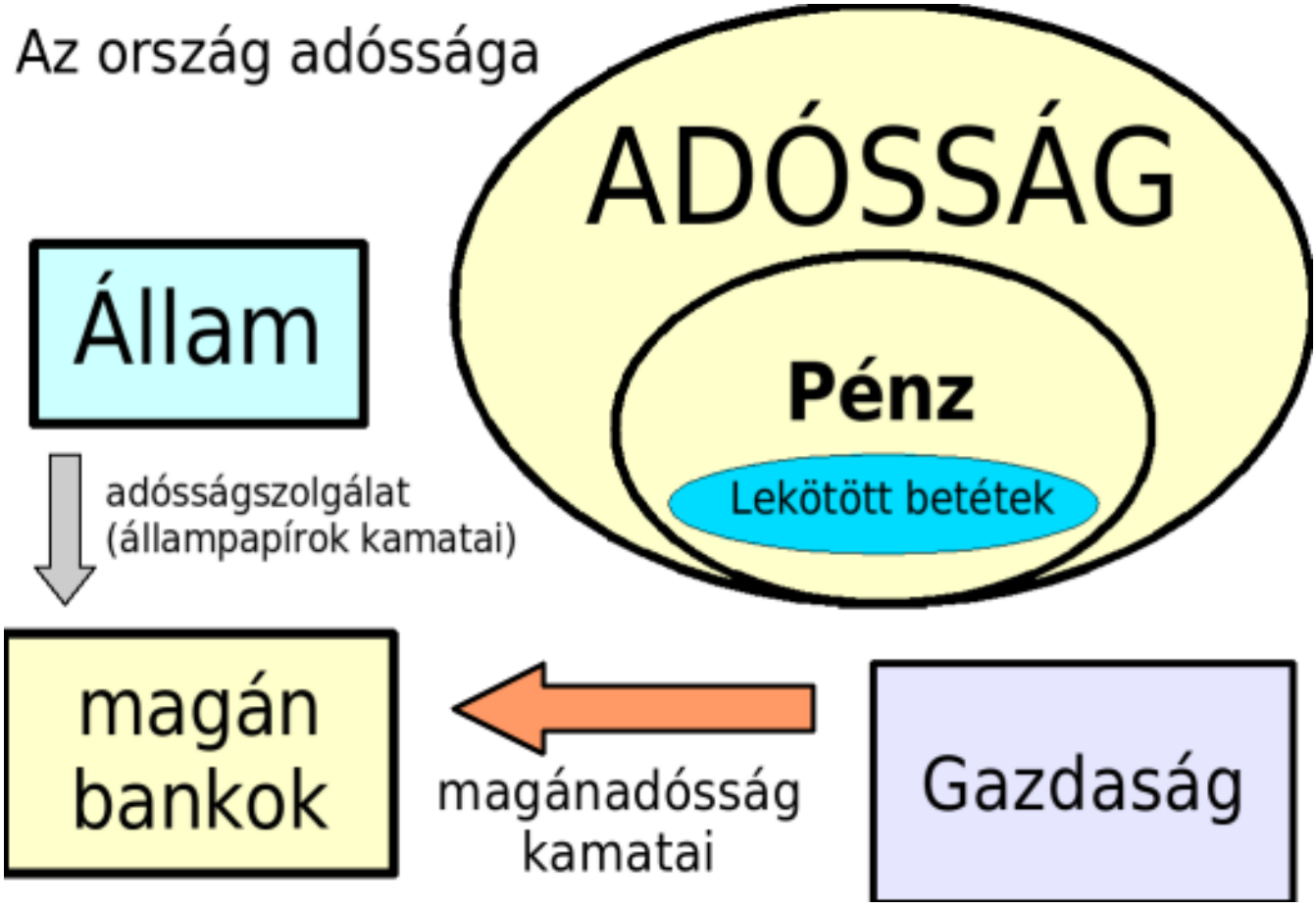
Igen, minden kornak rendszere van, vagyis egy olyan birodalmi, hatalmi konstrukciója, amely megsemmisítéssel fenyeget mindent és mindenkit, aki vonakodik betagozódni ebbe a rendszerbe. A baj csak az, hogy a birodalom, illetve a mögötte meghúzódó világszervez?dési módot ellen?rz? er?k természetüknél fogva „telhetetlenek”, egyszer?en azért, mert velük szemben nincs semmiféle „ellensúly”. Vagyis miközben a birodalom az ?t kiszolgáló világ er?forrásain él?sködik, tehát „bel?le él”, mégis hajlamos a megsemmisülésig kifosztani azt. A birodalom tehát valójában mindig „öngyilkos” konstrukció, és ezért sorsa most is – mint mindig – az összeomlás lesz. Ám amíg ez az összeomlás nem következik be, az egyes alávetett lokalitásokban kialakul az illúzió, hogy a birodalom komfortos kiszolgálása a nemzet legf?bb stratégiai érdeke és célja. És persze, hogy nemzetveszt?, felel?tlen, felforgató mindenki, aki a birodalommal szemben az adott lokalitás érdekeiért harcol.

Ezt az uralmi eliten belüli szemben- állást az elmúlt három évszázad során nálunk a kuruc–labanc kett?sség írja le. A történelmi dilemma és egyben az el?ttünk álló év fenyeget? kihívása is erre a talapzatra épül. Az elmúlt másfél év lázadási kísérletének nyilvánvaló oka az, hogy a birodalom „túlfoszt” minket, így a lokális uralmi struktúra logikusan megpróbálta ezt enyhíteni. A birodalmi megtorlás azonban olyan brutálisnak látszik, ami most már elkerülhetetlenné teszi a meghátrálást. Még akkor is, ha tudjuk, hogy a helyzetünk a lázadási kísérlet leverése után valószín?leg rosszabb lesz, mint annak el?tte volt.

A 2012-es év tehát hármas feladatot ró ránk. Az els? és legsürget?bb feladat most a „rendezett visszavonulás”. Akármilyen keser? is, be kell látni, a birodalom nemcsak sokkal er?sebb, de ráadásul olyan pusztító fegyvereket (pénzügyi atombombákat) használ ellenünk, amelyek a teljes megsemmisülésünket válthatják ki. A másik feladat, ami eddig soha nem sikerült, a vereség okainak ?szinte feltárása, hogy legalább tanulni tudjunk a történtekb?l. És végül, hogy végre nekilássunk egy olyan összehangolt nemzetstratégia elméleti és gyakorlati teend?inek a tisztázásához, amely nélkül nincs esély a megmaradásra. Ennek tudatosításakor sajnos szembesülni kell azzal,

hogy az elmúlt másfél év történései mögött nincs és nem is volt semmiféle végiggondolt nemzetstratégia. A lázadási kísérlet most bekövetkez? bukása éppen annak tulajdonítható, hogy nemcsak stratégia nem alakult ki, de éppen a stratégiátlanság vált a legf?bb stratégiai elemmé.

A logikai talapzat valószín?leg az a feltételezés volt, hogy a birodalom most már úgyis szétes?ben van, illetve, hogy Magyarország népe egységben sorakozik fel a lázadás mögé, és a globális térben is nagy erej? szövetségesek rendszere segíti majd lázadásunkat. Ez a feltételezés azonban tragikus tévedésnek bizonyult. El?ször is a birodalom egyáltalán nincs szétes?ben, s?t éppen egy minden eddiginél hatásosabb fegyverrendszerrel növelni is képes világuralmát. Ami a meggyengülés jelének látszik, az csupán egy éppen a birodalmi központok által tudatosan keltett mesterséges hisztéria a még hatékonyabb elnyomás és kifosztás érdekében.

Ráadásul ez a kifosztás nem csak anyagi természet?, mert a globális „véleményipari” m?vek segítségével a hamis világértelmezési logikák olyan komplex rendszerével manipulálják a gyanútlan, kiszolgáltatott és mit sem sejt? világot, amely minden lázadás hátországát felszámolja, pontosabban szembefordítja a felszabadításukra törekv? lokális lázadókkal.

Ami pedig a potenciális szövetségeket illeti, sajnos be kell látni, hogy ezek valóságos ereje sokkal kisebb, bels? ellentmondásaiknak, széttartó tendenciáiknak, vélt vagy valós érdekellentéteiknek intenzitása pedig sokkal nagyobb, mint amilyennek gondoltuk. Végül bármilyen fájdalmas, de szólnunk kell arról is, hogy a magyar társadalom többsége egyel?re nem képes megérteni a történések valóságos mozgatórúgóit, így sajnos tehetetlen tárgya a birodalmi manipulációnak. Ezt jól jelzi az a tendencia, amelynek során az ellenünk használt pénzfegyverek keltette hisztéria nyomán önpusztító döntések egész láncreakciója indult el. Szemben például Olaszországgal, ahol spontán állampolgári kezdeményezéssel próbálják meg a pénzfegyverek pusztító hatását úgy kivédeni, hogy a lakosság vásárolja fel az államkötvények dönt? többségét, nálunk éppen az ellenkez?je zajlik. Szolgáljon tehát mindez tanulságul számunkra ahhoz, hogy a megmaradásunkért zajló, a birodalom elleni elkerülhetetlen küzdelem új stratégiáját legyünk képesek kidolgozni. Az el?ttünk álló év ennek megalapozásához nyújt esélyeket.
Bogár László, magyarhirlap.hu

Ajánló